

De laatste jaren zijn diverse blinde muren in de stad Utrecht verfraaid met sterk vergrote replica's van kunstwerken uit bijvoorbeeld het Centraal Museum. Wouter van Belle poseert hier voor een muurschildering die in april jl. in de Utrechtse Pieter Saenredamstraat werd aangebracht. Het is een replica van het schilderij dat Saenredam rond 1636 maakte van de Catharinakerk, die toen ingericht was voor protestants gebruik.

Wouter van Belle: 'Het Maarschalckerweerd-orgel en ik passen goed bij elkaar'

Op 1 mei was Wouter van Belle 35 jaar hoofdorganist van de R.-k Sint-Catharinakathedraal in Utrecht. Gelegenheid om het te vieren was er vanwege de coronacrisis niet, maar Van Belle heeft allerm minst stilgezeten tijdens de pandemie. Hij componeerde een eenstemmige mis in het Nederlands ter ere van de Heilige Corona en een bewerking voor orgel van het lied 'Om eenvoudigen van geest' voor eredienst.com. Voor ons decembernummer 2017 componeerde hij al *Variaties over 'God Rest Ye Merry Gentlemen'* en in de tussentijd ontstond de *Suite DFG voor cello, piano en orgel*, die op 8 maart 2019 in première ging in de Edesche Concertzaal en een dag later in het Orgelpark werd uitgevoerd. Een interview-op-afstand want de orgelbank is te klein voor een gesprek op anderhalve meter afstand ...

Wouter, je bent op een vreemde manier in de kerkmuziek terechtgekomen want je komt uit een buitenkerkelijk gezin. Kun je daar iets meer over vertellen?

Ja, dat is een wonderlijke historie, zeker achteraf gezien. Zoals dat tegenwoordig heet, ben ik van 'de tweede leg'. Mijn ouders zijn met elkaar getrouwd in de jaren vijftig van de vorige eeuw nadat ze allebei gescheiden waren van hun eerste partner. In die tijd waarlijk een schande in familie en kerk, vandaar dat mijn ouders vanuit Den Haag naar het oosten van het land zijn vertrokken om een nieuw bestaan met elkaar op te bouwen. Ik ben in Lochem geboren maar kom oorspronkelijk dus helemaal niet uit de Achterhoek. Scheiden was in die tijd een zonde, zeker in de Rooms-katholieke Kerk, en mijn ouders waren er daarom niet meer welkom. Langzamerhand zijn ze ook steeds meer vervreemd geraakt van geloof en kerk. Toch was er in mijn opvoeding wel belangstelling voor religie, maar niet voor een actieve vorm van deelname aan kerkelijk leven. Het is dus wel opmerkelijk dat hun beider oudste zoon zelf dan rond zijn 17e in contact komt met die Rooms-katholieke Kerk, en er zich door geraakt weet. Veel is te danken aan pater Nico Wesselingh, een benedictijn uit de Paulusabdij in Oosterhout. Via het werk van mijn vader (Jack van Belle presenteerde in de jaren zeventig het tv-programma *Zienschijde* over geestelijke stromingen) leerde ik hem kennen en hij nodigde mij uit in zijn abdij. Daar is de eerste vonk oversprongen, ik raakte onder de indruk van de oprechte, zorgvuldige en broederlijke manier waarop die mannen niet alleen met elkaar, maar ook met het geloof en de eredienst omsprongen. Lang verhaal kort, uiteindelijk heb ik me vlak voor

mijn 20e verjaardag in die abdij laten dopen door pater Wesselingh. Ook wel weer bijzonder was dat ik toen inmiddels al orgel en piano studeerde in Utrecht op het Instituut voor Katholieke Kerkmuziek, twee paden in mijn jonge leven die toen al samenkwamen.

Je hebt hoofdvak orgel gestudeerd bij Kees de Wijs op het Instituut voor Katholieke Kerkmuziek in Utrecht, en later heb je nog privé orgelles genomen bij Jacques van Oortmerssen. Hoe verliepen die studies?
De kerkmuziekschool, zoals wij het gewoonlijk noemden, was een vakopleiding op het niveau van het conservatorium, maar beperkt tot de hoofdvakken piano, orgel, koordirectie en later kwam daar nog zang bij. Een geweldige opleiding die breed georiënteerd was, je leerde er heel praktisch te werken, gericht op de kerkelijke praktijk, aangevuld met de mogelijkheid onderwijsdiploma's te halen voor genoemde vakken. Ik heb daar bijvak koordirectie gedaan, hoofdvak piano bij Rinus Groot en orgel bij Kees de Wijs. De Amsterdamse musicus Kees de Wijs heeft zich niet zo als concertorganist geprofileerd, maar was een rasmuzikant, die me de fijne kneepjes van het vak van kerkmusicus heeft geleerd. Na mijn opleiding vroeg hij me als begeleider bij het Hoofdstadkoor, een oratoriumkoor in Amsterdam waarvan hij dirigent was. Ook daar heb ik heel veel geleerd, creatief programmeren en vooral nooit gebaande wegen gaan. Toen ik mijn diploma's in Utrecht had gehaald, heb ik bij Jacques van Oortmerssen nog een paar jaar privé gestudeerd. Hij was iemand die me heel precies wegwijs heeft gemaakt in met name de barokke articulatie; ik kreeg les op het schitterende orgel in de Waalse Kerk in Amsterdam,

REDACTIE: GERCO SCHAAP

waar hij toen organist was. Ook heb ik een keer deelgenomen aan de César Frank-cursus in Haarlem, waar ik nog les kreeg van Albert de Klerk.

In 1985 heb je gesolliciteerd naar de functie van organist van de Sint-Catharinakathedraal in Utrecht en ben je aangenomen. Op dat moment was Paul Houdijk er al zeven jaar werkzaam als organist en hij is dat gebleven tot aan zijn overlijden in 2019. Wie volgde jij op en hoe was de taakverdeling tussen Paul en jou?

Er was toen een vacature in de St.-Catharinakathedraal. Na proefspel en gesprekken met drie kandidaten werd ik tot mijn verbazing uitgekozen, terwijl ik vond dat de andere kandidaten meer ervaring hadden. Ikzelf speelde immers pas zeven jaar orgel en had nog niet veel ervaring. Maar ik was natuurlijk dolgelukkig én trots, en hoe bijzonder is het dat ik dat na 35 jaar – ondanks allerlei perikelen met name de laatste jaren rondom kerk en koor – nog steeds kan zeggen! Ik werd destijds benoemd tot hoofdorganist, als opvolger van Hans van der Harst, die vooral naam gemaakt heeft als orgeldeskundige en adviseur van de KKOR (Katholieke Klokken en Orgelraad) bij talloze orgelrestauraties. Mijn taak werd het spelen in de liturgie van alle zon- en feestdagen in de kathedraal, in samenwerking met het Kathedrale Koor. Paul Houdijk speelde toentertijd beurtelings met Rita van Thiel de zaterdagavondmissen met volkszang. Dat is eigenlijk ook zijn vaste rol gebleven omdat hij vanwege zijn blindheid niet kon samenwerken met het koor. Paul kon natuurlijk wel orgelconcerten spelen in de tijd dat we die nog organiseerden. Bijzondere omstandigheid van mijn benoeming was dat ik in dienst kwam op 1 mei 1985, want een week later was het beruchte pausbezoek aan Nederland en kwam Johannes Paulus II in de Sint-Catharinakathedraal voor een viering van de religieuzen in Nederland. Ik heb toen niet gespeeld, helaas!

Het soort orgels dat je op het conservatorium bespeelde zal wel heel anders

Roos Dahmen

In zijn werk als kathedraalorganist heeft Wouter van Belle veel tijd gestoken in het op touw zetten van de restauratie van het Maarschalkerweerd-orgel uit 1903. Dat is gelukt in 1995-1996, fraai uitgevoerd door de fa. Vermeulen uit Weert. Recent is nog de complete pneumatische speeltafel van nieuwe loden buizen voorzien door Elbertse Orgelmakers uit Soest. Deze speeltafel is niet de originele tweeklaviers speeltafel uit 1903, want in 1939 werd op verzoek van de toenmalige organist Hendrik Andriessen een drieklaviers speeltafel geplaatst van de Duitse fabrikant Laukhuff. In feite werden toen – afgezien van enkele wijzigingen – de stemmen van het oude zwelwerk verdeeld over het tweede en derde klavier.

zijn geweest dan het Maarschalkerweerd-orgel waarvan je organist werd. Hoe stond het in de Utrechtse orgelwereld met de waardering voor dat orgel in de eerste tijd na je benoeming?

Mijn ontwikkeling als organist heeft zich geheel na de middelbare school afgespeeld, want zoals ik al vertelde had ik tot mijn 18e nog nooit een kerkdienst bijgewoond. Wel kreeg ik na zeuren van mijn kant al vanaf mijn zevende pianoles. Mijn vader speelde piano, en dat wilde ik ook. Mijn vader verzamelde fanatiek lp's, cassettes en later cd's, en dat deed ik ook, met als gevolg dat ik op mijn 18e al een verzameling klassieke platen had van zo'n 600 stuks! Wonderlijk genoeg waren de orgelplaten daartussen op de vingers van één hand te tellen. Wel kende ik daardoor toen al zo'n beetje het hele concertzaalrepertoire van mijn grijsgedraaide platen. Maar ik ben dus niet met de

bijzondere klankwereld van het orgel opgegroeid en ben alles op dat gebied pas later gaan ontdekken en leren waarderen.

In de kerkmuziekschool beschikten we over drie instrumenten, een klein elektrisch Pels-orgel, een huisorgel van Flentrop en een concertorgel van Flentrop, alle drie opgesteld in het pand van de opleiding aan de Plomp-torengracht in Utrecht. We studeerden ook wel op het Meere-orgel dat toen in de nieuwe Biltstraatkerk stond en nu in de Aloysiuskerk in Utrecht. Toen ik benoemd werd in de Kathedraal trof ik daar het Maarschalkerweerd-orgel zwaar verwaarloosd aan. Ik had een flinke rol plakband bij de hand om wekelijks de lekkages te dichten in de windvoorziening. Het was nog de tijd dat orgels met een pneumatieksysteem veelal als minderwaardig werden afgedaan en de focus gericht was op het barokke

klankideaal en de bijpassende orgelbouwwprincipes.

En hoe stond het met jouw waardering voor dat orgel(type)?

Met mijn komst als organist kwam er niet iemand die ook speciaal met die bril op wilde orgelspelen. Ik had geen achtergrond als organist op louter mechanische orgels. Ik was tamelijk blanco wat dat betreft, en heb de baan aan de kathedraal met beide handen aangegrepen vooral vanwege de muzikale traditie en praktijk, waar het kathedrale koor een prominente rol speelde en nog steeds speelt, gelukkig! Ook weer achteraf gezien is het dan wel heel wonderlijk om te constateren hoe goed het Maarschalkerweerd-orgel en ik bij elkaar passen. Het instrument is schitterend gerestaureerd en heeft zijn specifieke, omfloerste en warme klankkleur prachtig behouden. Ik kan me voorstellen dat je als liefhebber van Bach (die trouwens ook bij mij op nummer één staat, laat dat duidelijk zijn!) liever op een ander orgel organist zou zijn. Maar dit orgel past mij als een handschoen, het heeft een introverte persoonlijkheid waar ik goed mee uit de voeten kan. Mijn in de jeugd geboren liefde voor piano- en orkestmuziek heeft mij als musicus zeer bepaald, en vanuit dat perspectief ben ik voor mijn gevoel dan ook wonderbaarlijk goed terecht gekomen op het Maarschalkerweerd-orgel. Ik vraag me wel eens af wat voor musicus ik geworden zou zijn als ik op mijn 25e benoemd zou zijn geweest op een Marcussen-orgel ...

Jouw voorgangers waren o.a. Hendrik Andriessen en Herman Strategier. Voel je jezelf als organist en als componist in één lijn staan met hen?

Ja dat voel ik wel. Dat wil zeggen, in onze kerkmuziekpraktijk is de muziek van deze componisten een duidelijke rode draad, tot op de dag van vandaag. We zingen en spelen veel van hun muziek, en dat doen we graag. Ook ik speel in mijn concerten bijna altijd muziek van Andriessen

BIOGRAFIE

1958	Geboren in Lochem op 17 november
1960	Verhuizing naar Hilversum,
1977 - 1982	Hoofdvakstudie orgel bij Kees de Wijs en piano bij Rinus Groot aan het v.m. Nederlands Instituut voor Katholieke Kerkmuziek in Utrecht.
1979 - 1982	Organist van het R.-k. Ziekenhuis in Hilversum
1982 - 1984	Les van Jacques van Oortmerssen
1982 - 1985	Dirigent van het Gemengd Koor van de Goede Herderkerk in Amsterdam-Buitenveldert
1983	Start privé-lespraktijk
1984 - 1996	Repetitor bij het Hoofstadkoor Amsterdam
1 mei 1985	Hoofdorganist St.-Catharinakathedraal; vaste begeleider van het Kathedrale Koor
1989 - heden	Begeleider Toonkunstkoor Utrecht
1997 - heden	Begeleider Residentie Bachkoor Den Haag
2011	Eerste orgelcompositie: <i>Postludium 'O filii et filiae'</i> i.h.k.v. het <i>Haarlemmer Orgelboek</i> .

Wouter in 1967.

Wouter van Belle is een graag geziene koorbegeleider op zowel orgel als piano met een uitgebreid repertoire. Als concertorganist ligt zijn focus op de romantische en 20e-eeuwse muziek. Op zijn programma's plaatst hij altijd werk van Nederlandse componisten, met bijzondere aandacht voor Andriessen en Strategier, zijn voorgangers als organist aan de St.-Catharinakathedraal.

Met het Kathedrale Koor Utrecht nam hij een tiental cd's op. Hij maakte ook verschillende cd's op de Maarschalkerweerd-orgels in de St.-Catharinakathedraal in Utrecht (o.a. met Metske Gerlisma op hobo en althobo) en in de Onze Lieve Vrouwebasiliek in Zwolle (m.m.v. Annemarie van der Heijden, klarinet). Ook legde hij een grote selectie orgelwerken van zijn voorganger Herman Strategier vast. Delen zijn te beluisteren op zijn website woutervanbelle.nl, via Spotify en iTunes.

of Strategier. Ik vind het sowieso leuk en belangrijk om muziek van Nederlandse bodem, en dan speciaal van deze katholieke tak, te blijven laten horen. Naast deze twee zijn dat natuurlijk ook Albert de Klerk, en bijvoorbeeld Jan Mul en Marius Monnikendam. In die zin voel ik zeker de lijn met mijn voorgangers, maar voelde ook altijd wel een breuk, omdat ik niet componeerde. Pas sinds 2007, na een sabbatical die volgde op een moeilijke tijd in mijn persoonlijk leven, heb ik de schroom van me afgegooid en ben gaan schrijven. Heel lang heb ik gedacht dat ik geen componist was, maar echt een speler, en vooral een begeleider. Terwijl mensen als Andriessen en Strategier zichzelf vooral meer componist dan organist voelden. De laatste jaren dringt het besef door dat er toch misschien wel een componist in me zit en kan ik

zelfs wel spijt ervaren dat ik er zo laat mee begonnen ben.

Het had niet veel gescheeld of je had je 35-jarig jubileum niet eens kunnen vieren. Ook het Kathedrale Koor verkeerde begin dit jaar in de gevarezone, begreep ik onlangs. Hoe ziet de toekomst eruit voor kathedraal en koor? Ja, we hebben nogal heftige tijden achter de rug in de Catharinakathedraal. In het kader van verregaande samenvoeging van parochies en sluiting van parochiekerken in de stad Utrecht werd aangekondigd dat ook de kathedraal aan de eredienst onttrokken en overgedaan zou worden aan het naastgelegen Museum Catharijneconvent. Aartsbisschop, parochiebestuur en museumdirectie zaten op één lijn, maar gelukkig is een aantal parochianen in opstand gekomen, ook ik heb daarbij voor

de nodige landelijke ophef gezorgd. Wat er precies achter de schermen gebeurd is, wordt natuurlijk nooit duidelijk, maar negen maanden later zijn de plannen afgeblazen, volgens de bisschop “vanwege het bovenregionale belang van deze metropolitane kerk” maar volgens ingewijden heeft Rome hier een handje in gehad. De grote financiële problemen van de katholieke kerk in Utrecht zijn allerm minst opgelost, maar deze historische vergissing is in ieder geval van tafel. En kan ik gelukkig tot mijn pensioen in deze prachtige middeleeuwse kloosterkerk de heerlijke orgels blijven bespelen! Overigens is het misschien leuk hier te melden dat eind van dit jaar er een lijvig en rijk geïllustreerd boek over de Catharinakathedraal zal verschijnen bij uitgeverij Matrij. Een aantal specialisten belicht de diverse periodes in de bewogen geschiedenis van dit kerkgebouw, en ik werk mee als auteur en fotograaf aan twee artikelen over de orgels en de kathedrale kerkmuziek sinds 1853.

Hadden we de perikelen rondom sluiting net achter ons, komt het Kathedrale Koor vorig jaar met de mededeling dat het parochiebestuur om de kosten te drukken de toelage voor dirigent en koor eind van dit jaar met tweederde terugbrengt. De huidige dirigent Gerard Beemster gaat in december met pensioen. Het koor is echter voortvarend te werk gegaan, op zoek naar externe bronnen van inkomsten en dat is ze gelukt. Dankzij de ANBI-regeling hebben veel particulieren voor minimaal vijf jaar hun steun toegezegd, en dat heeft ook een groot fonds over de brug gehaald. Het blijft natuurlijk allemaal zorgelijk, en het laat weer zien hoe weerloos alles van waarde is. Juist in deze coronatijd beseffen we maar al te zeer hoe we ons culturele erfgoed nodig hebben en moeten koesteren!

Hoe heb je de afgelopen ‘corona-maanden’ ervaren en hoe ben je ze doorgekomen? Ben je in een zwart gat gevallen of heb je je werk naar andere terreinen kunnen verschuiven?

Inderdaad, mijn agenda is een zwart gat geworden. Van de een op de

andere dag is alles gestopt. Ik werk natuurlijk ook in de hoek waar de zware klappen vallen, want het meeste van mijn werk heeft te maken met zingende mensen, dus alle repetities en concerten van koren zijn geannuleerd tot ja, wie zal het zeggen? Ook de Kathedraal is per direct dichtgegaan, pastoor en bisschop hebben verwezen naar onlinevieringen elders in de stad Utrecht. Dus ook zondags zit ik met de handen over elkaar. Ik vind dat een armoedige situatie. De essentie van vieren is samenkomen, net als bij muziek maken, en juist dat kan niet in deze coronatijd. Natuurlijk wordt er alom gestreamd en gezoomd (wie had dat woord een half jaar geleden gekend?) maar het blijven zeer povere substituten voor het ware leven. Na de eerste klap ga je als musicus natuurlijk nadenken hoe je die leegte kunt benutten. Want het is ook een kans. ‘Never waste a good crisis’ vind ik een mooi motto, dat uit de mond van Winston Churchill komt geloof ik. Samen met mijn vrouw Sonja Roskamp, die als zangpedagoge ook in één klap zonder werk zat, hebben we een online-zangcursus opgezet. De cursus heet ‘Zanger ken je stem’ en bestaat uit zes zanglessen die je via haar website thuis kunt volgen. Ik heb daarvoor de technische zaken geregeld. Toen was het al half april. Ondertussen bleef ik wel lekker orgel studeren, en heb ik wat video-opnamen gemaakt die op mijn YouTube-kanaal te zien zijn. Dat was iets wat ik al langer wilde maar waar ik nooit aan toekwam. Natuurlijk met repertoire uit mijn traditie, Andriessen, De Klerk maar ook Duruflé, muziek die wonderschoon klinkt op het Maarschalkerweerd-orgel. Als compo-

Thuis, componerend.

Sonja Roskamp

nist ben ik ook aan de gang gegaan, en op Pinksteren is een nieuwe mis van mij in première gegaan. Mijn vrouw is namelijk ook dirigent van de Capella Majellana, het kerkkoor van de Gerardus Majellakerk in Utrecht. De zondagsvieringen daar worden via Facebook uitgezonden, maar er mag maar door hooguit een enkele zanger gezongen worden, volgens het protocol van de bisschoppen. Er is dus grote behoefte aan eenvoudig repertoire, te zingen door één of twee zangers met begeleiding van piano of orgel. Daarom heb ik voor deze bezetting de *Missa Corona* geschreven, ter ere van de heilige Corona! Deze heilige was tot voor kort geheel onbekend bij ons, maar met name in Italië en Oostenrijk wordt zij al langer vereerd. De mis wordt door mijzelf uitgegeven en is op mijn website te bestellen.

Je hebt een piano- en orgellespraktijk. Hoeveel procent van je werk omvat het lesgeven? Hoe is dat afgelopen tijd gegaan?

Het lesgeven is een klein onderdeel van mijn werk, het omvat zo'n 10 procent van mijn inkomen, dat voornamelijk bestaat uit mijn parttime baantje aan de kathedraal en de inkomsten uit koorbegeleiding en concerten. De laatste jaren levert ook het componeren wat op, en daar ben ik blij mee. Maar ook de lespraktijk is half maart vanwege de coronacrisis

Aan het Engelse koororgel, gebouwd door Daniel Gray in 1852 en in het noordertransept geplaatst in 2012 door F.R. Feenstra.

vrijwel geheel gestopt. In juni ben ik voorzichtig weer aan de slag gegaan. Overigens geef ik alleen les aan volwassenen die hooguit één keer per maand komen, dus de schade van gederfd inkomen valt reuze mee.

Heb je ook aan 'livestream-orgelconcerten' meegewerkt? Hoe sta je hier tegenover?

Nee, dat heb ik tot op heden (juni) niet gedaan. Als je naar mijn agenda kijkt zul je trouwens zien dat ik niet heel veel orgelconcerten geef. Mijn agenda is vooral gevuld met koorconcerten, veel koren vragen mij om als organist of pianist aan hun concert mee te werken, en dat vind ik ook eigenlijk het leukst om te doen. Ik merk ook dat ik niet erg mijn best doe om hier en daar een orgelconcert te mogen spelen. Hoe ouder ik word, hoe moeilijker ik de vaak slechte honorering en magere publieksopkomst bij orgelconcerten te verteren vind, vooral in relatie tot het vele intensieve werk dat bij mij aan een concert vooraf gaat. Op zich sta ik niet negatief tegenover livestream

orgelconcerten, maar daarvoor geldt wat mij betreft hetzelfde als bij kerkdiensten, de kwaliteit van beeld en geluid is vaak pover. Ik merk ook dat ik zelf geen geduld heb om er (lang) naar te kijken. Het live-aspect vind ik dan ook niet zo boeiend. Ik maak zelf wel filmpjes voor YouTube, maar dan wil ik graag dat muziek, beeld, geluid en montage van goede kwaliteit zijn. En het is niet anders, het moet vooral kort zijn, te midden van de hoos aan filmpjes is aandacht moeilijk vast te houden, ik merk het aan mezelf.

We spraken onlangs in het voorbijgaan over Anton Bruckner, van wie wij beiden groot liefhebber bleken te zijn. Wat doet zijn muziek met jou?

Ja, Anton Bruckner is voor mij het grootste wonder in de muziek. Zijn muziek roerde me letterlijk tot tranen, zo rond mijn 17e. Dat was me nog nooit gebeurd. Ik had een lp gekocht bij Ger de Roos in Hilversum, het platenwinkeltje waar mijn vader en ik zo'n beetje stamgast waren. De Negende Symfonie van Bruckner door het New York Philharmonic onder leiding van Leonard Bernstein, een CBS-plaat in paarse hoes. Ik luisterde als puber graag klassieke muziek met een koptelefoon, liggend op bed op mijn zolderkamer. Op die manier stroomde deze muziek mijn ziel binnen en ik was meteen verkocht. Op mijn verzoek zijn we de volgende zomervakantie in Oostenrijk naar St. Florian gegaan, het klooster waar Bruckner in zijn jonge jaren orgel speelde, en waar hij na zijn dood in Wenen naartoe gebracht is en begraven ligt in de crypte onder het orgel. In mijn studententijd ben ik er nogmaals geweest. De liefde is altijd gebleven. Het wonder vind ik vooral dat zulke monumentale symfonieën zijn ontstaan uit iemand die geboren is als zoon van een eenvoudige onderwijzer in een Oostenrijkse provincie. Geen bijzonder geslacht van

musici zoals bij Bach bijvoorbeeld, geen hoogdravende intellectueel à la Brahms of Wagner, geen welgedane afkomst zoals Mendelssohn, maar een onzekere, onderdanige en vrome onderwijzerszoon die uitgroeit tot een fenomeen in het mondaine Wenen aan het eind van de 19e eeuw. De verpletterende oerkracht van zijn muziek vind ik zonder weerga, en die Negende is voor altijd mijn favoriete symfonie gebleven.

Bruckner heeft helaas maar weinig orgelwerken achtergelaten. Hoe sta je tegenover het spelen van transcripties van delen uit zijn symfonieën?

Dat heb ik wel eens gedaan, namelijk het langzame deel uit de Zevende Symfonie, dat klinkt prachtig op een romantisch orgel als het mijne. Ik heb helemaal geen moeite met het spelen van transcripties trouwens, dat is een oude en eerbiedwaardige traditie. Ik heb zelf bijvoorbeeld een transcriptie voor orgel gemaakt van de *Kuhnau-varianties* voor strijkorkest van Hendrik Andriessen, ze staan op mijn cd van het orgel in de Zwolse Peperbus.

Als ik vraag naar je hobby's komen we ongetwijfeld bij de fotografie uit. Hoe lang doe je dat al en wat is jouw mening over 'orgelfotografie'?

Fotografie is inderdaad mijn grootste hobby. Ook dat is me met de paplepel ingegoten, mijn vader was ook al zo'n hartstochtelijk amateurfotograaf. Op mijn 17e kreeg ik mijn eerste eigen camera, een Ricoh 500G, een hele leuke compactcamera, en ik was er dolblij mee. Als student kocht ik in 1981 mijn eerste spiegelreflex, een Minolta XG-1, ook een geweldige camera. Al vrij snel vond ik het leuk om portretten te maken, dat heb ik altijd gedaan, en landschappen en stadsgezichten zijn ook favoriet. De ontwikkelingen vanaf de digitale fotografie en de komst van de sociale media hebben het nog leuker gemaakt. Ik vind het delen van mijn foto's op Facebook bijvoorbeeld erg leuk. Ook het maken van fotoboeken tegenwoordig is erg leuk dankzij de nieuwe technieken. Over orgelfoto-

grafie heb ik geen bijzondere mening, ik merk dat ik zelf geen verzamelaar ben van 'orgelplaatjes'. Wel merk ik dat ik steeds meer interesse heb voor een originele of persoonlijke kijk of invalshoek bij het maken van een foto, meer dan het zo getrouw mogelijk weergeven van een onderwerp, of dat nu een orgel, een gebouw, of een landschap is. Vaak is voor mij de lichtval een aspect dat mij naar de camera doet grijpen, en die camera is nooit ver weg want die zit altijd in mijn tas!

Op zaterdag 4 juli werkt Wouter van Belle mee aan het openingsconcert van de Zaterdagmiddagserie in de Utrechtse Domkerk door drie Utrechtse kathedraalorganisten; de anderen zijn Floris van Gils (Oud-katholieke St.-Gertrudiskathe-

Wouter van Belle

Een fraaie detailopname van het Maarschalkeweert-orgel.

draal) en Jan Hage (Domkerk). Zie onze Wegwijzers. Op 12 september (Nationale

Orgeldag) zal hij de beide orgels in de Sint-Catharinakathedraal demonstreren.

